

มาตรการทางกฎหมายในการป้องกันการกระทำผิดซ้ำ
ของผู้ต้องขังที่พ้นโทษในคดีความผิดเกี่ยวกับเพศ

LEGAL MEASURES ON THE PREVENTION OF RECIDIVISM
OF RELEASED SEX OFFENDERS

พรเพชร ชลศักดิ์ตระกุล

Pornphet Cholsaktrakul

สาขาวิชานิติศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร กรุงเทพมหานคร ประเทศไทย

Laws Program, Faculty of Humanities and Social Sciences, Phranakhon Rajabhat University,

Bangkok, Thailand

cpornpetch@hotmail.com

Received: 2019-05-10

Revised: 2019-09-03

Accepted: 2019-09-07

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อหามาตรการทางกฎหมายในการป้องกันการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังที่พ้นโทษในคดีความผิดเกี่ยวกับเพศที่มีความเหมาะสมกับบริบทประเทศไทย โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ ประกอบด้วย การวิจัยเอกสาร การสัมภาษณ์เชิงลึก และการวิจัยเชิงปริมาณ ใช้เครื่องมือเป็นแบบสอบถาม

ผลการวิจัยพบว่ามาตรการที่มีความเหมาะสมสำหรับประเทศไทย คือ 1. การเพิ่มโทษประหารชีวิตผู้กระทำความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเรา กรณีผู้เสียหายได้รับอันตรายสาหัส กรณีข่มขืนเด็กอายุไม่เกิน 15 ปี และกรณีข่มขืนโดยมีพฤติการณ์โหดร้าย 2. การขจัดยาลดฮอร์โมนเพศ 3. การบำบัดผู้กระทำความผิดทางเพศ ต้องมีการแยกผู้กระทำความผิดทางเพศออกจากผู้กระทำความผิดอื่นหรือสร้างเรือนจำเฉพาะผู้กระทำความผิดทางเพศ 4. การขึ้นทะเบียนผู้กระทำความผิดทางเพศ 5. การกำหนดพื้นที่ปลอดภัยสำหรับเด็ก 6. การคุมประพฤติต้องมีการกำหนดเงื่อนไขเฉพาะผู้กระทำความผิดทางเพศ 7. วิธีการเพื่อความปลอดภัยต้องให้อำนาจศาลกำหนดวิธีการเพื่อความปลอดภัยได้เอง

งานวิจัยมีข้อเสนอแนะให้ 1. แก้ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 39 มาตรา 276 มาตรา 277 มาตรา 277 ทวิ 2. จัดทำร่างพระราชบัญญัติการฉีดยาลดฮอร์โมนเพศ พ.ศ. ... 3. จัดทำร่างพระราชบัญญัติการขึ้นทะเบียนผู้กระทำความผิดทางเพศ พ.ศ. ...

คำสำคัญ: การกระทำความผิดทางเพศ การกระทำความผิดซ้ำ การข่มขืนขึ้นใหม่กระทำซ้ำเรา บุคคล พันโทษ

ABSTRACT

This research has a main objective of finding legal measures on the prevention of recidivism of released sex offenders that appropriate to the context of Thailand. In this research, the method of qualitative research was employed through the documentary research and in-depth interview, as well as the quantitative research was employed through the use of questionnaires.

The findings of this research revealed that the suitable measures for Thailand were as follows: 1. An increase of capital punishment to be imposed on convicted rapists in cases where the injured persons suffer grievous bodily harm, where a child of age not exceeding 15 years old is raped, and where rape is committed under horrible circumstances; 2. Injections reducing sex hormones; 3. Rehabilitation of sex offenders by separating sex offenders from offenders of other crimes, or creating prison facilities particularly for sex offenders; 4. Sex offender registration; 5. Designation of safe zones for children; 6. Probation with specific conditions for sex offenders; and 7. Safety measures - the court shall be empowered to prescribe safety measures.

This research suggests that 1. Section 39, section 276, section 277, section 277 bis shall be amended; 2. The Act on Injections to Reduce Sex Hormones B.E. ... shall be drafted and enacted; and 3. The Act on Sex Offender Registration B.E. ... shall be drafted and enacted.

Keywords: sex crimes, recidivism, rape, released offenders

บทนำ

อาชญากรรมทางเพศเป็นปัญหาที่สำคัญในสังคมไทย โดยเฉพาะในคดีข่มขืนกระทำชำเรา ซึ่งความสูญเสียที่เกิดขึ้นอย่างร้ายแรงคือการเสียชีวิต ซึ่งส่วนใหญ่เกิดจากการที่ผู้กระทำความผิดข่มขืนแล้วฆ่าเพื่อปกปิดการกระทำความผิด หากเหยื่อไม่เสียชีวิตก็มักได้รับบาดเจ็บทางร่างกาย รวมไปถึงทางด้านจิตใจ ที่อาจไม่สามารถกลับมาดำรงชีวิตเหมือนคนปกติได้เนื่องจากความหวาดกลัวและฝังใจกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น บางคนถึงกับคิดฆ่าตัวตาย เพื่อให้ลืมความทรงจำ เหมือนที่เคยมีคนกล่าวไว้ว่าคนที่โดนข่มขืนเหมือนตายทั้งเป็นและเป็นตราบาปตลอดชีวิต ปัญหาการกระทำความผิดทางเพศจึงเป็นปัญหาที่คนในสังคมพยายามหาแนวทางเพื่อแก้ไข โดยเฉพาะการป้องกันภัยจากบุคคลที่น่าจะเป็นอันตราย ซึ่งหนึ่งในนั้นคือผู้ที่เคยก่ออาชญากรรมทางเพศมาแล้ว เพราะผู้ที่กระทำความผิดทางเพศมาแล้วมีความเป็นไปได้มากที่จะกระทำความผิดซ้ำอีก

ในปัจจุบันมาตรการในการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำของผู้ต้องขังที่พ้นโทษในคดีความผิดเกี่ยวกับเพศในประเทศไทยที่มีลักษณะเป็นรูปธรรมคือ การคุมประพฤติ วิธีการเพื่อความปลอดภัย และการบำบัดนักโทษในเรือนจำ แต่ทั้งสามมาตรการก็ยังไม่เพียงพอในการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำ เพราะมีข้อจำกัดหลายอย่างที่ไม่เหมาะสมในภาวะปัจจุบัน หากเปรียบเทียบกับในต่างประเทศพบว่ามีการป้องกันการ

การกระทำความผิดซ้ำของผู้ต้องขังที่พ้นโทษในคดีความผิดเกี่ยวกับเพศหลายมาตรการที่อาจมีเหมาะสมที่จะนำมาใช้ในประเทศไทย งานวิจัยนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อหามาตรการทางกฎหมายในการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำของผู้ต้องขังที่พ้นโทษในคดีความผิดเกี่ยวกับเพศที่มีความเหมาะสมกับบริบทประเทศไทย ซึ่งในการให้ได้คำตอบมานั้นมีมาตรการทางกฎหมายที่ต้องนำมาวิเคราะห์ คือ การเพิ่มโทษความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเรา การฉีดยาลดฮอร์โมนเพศ การตัดอวัยวะ การบำบัดผู้กระทำความผิดทางเพศ การขึ้นทะเบียนผู้กระทำความผิดทางเพศ การกำหนดพื้นที่ปลอดภัยสำหรับเด็ก การคุมประพฤติ และวิธีการเพื่อความปลอดภัย

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาถึงหลักการ แนวคิด ทฤษฎี กฎหมายที่เกี่ยวข้องในการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำของผู้ต้องขังที่พ้นโทษในคดีความผิดเกี่ยวกับเพศ
2. เพื่อศึกษาและวิเคราะห์มาตรการทางกฎหมายในการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำของผู้ต้องขังที่พ้นโทษในคดีความผิดเกี่ยวกับเพศในประเทศไทยและต่างประเทศ
3. เพื่อหามาตรการทางกฎหมายที่มีความเหมาะสมสำหรับประเทศไทยในการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำของผู้ต้องขังที่พ้นโทษในคดีความผิดเกี่ยวกับเพศ

ขอบเขตการวิจัย

1) ขอบเขตด้านเนื้อหา

หลักการ แนวคิด ทฤษฎี ที่เกี่ยวข้อง คือ 1. หลักสิทธิมนุษยชนและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ 2. แนวคิดในการลงโทษ 3. ทฤษฎีความผิดปกติทางจิต 4. ทฤษฎีความไม่สมดุลของชีวเคมีในร่างกาย 5. ทฤษฎีตราหน้าหรือทฤษฎีตีตรา

กฎหมายไทยที่เกี่ยวข้อง คือ 1. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 2. ประมวลกฎหมายอาญา 3. ระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการจำแนกลักษณะผู้ต้องขังและการแยกคุมขัง การเลื่อนหรือลดชั้นนักโทษเด็ดขาด การลดวันต้องโทษจำคุก และการพักการลงโทษ พ.ศ. 2559

กฎหมายต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง คือ 1. United States Code: Title 18 2. New Hampshire Revised Statutes Annotated 2014, USA 3. Montana Code Annotated 2017, USA 4. California Penal Code 2011, USA 5. Florida Statutes 2018, USA 6. Texas Government Code 2018, USA 7. Texas

Occupation Code 2005, USA 8. Texas Department of Criminal Justice 2018, USA 9. Georgia Code 2017, USA 10. The Criminal Law (Amendment) Act 2018, Republic of India 11. Act on Pharmacologic Treatment of Sex Offenders Sexual Impulses 2010, Republic of Korea 12. Criminal Law of the People's Republic of China 1997 13. Sexual Offences Act 2003, UK

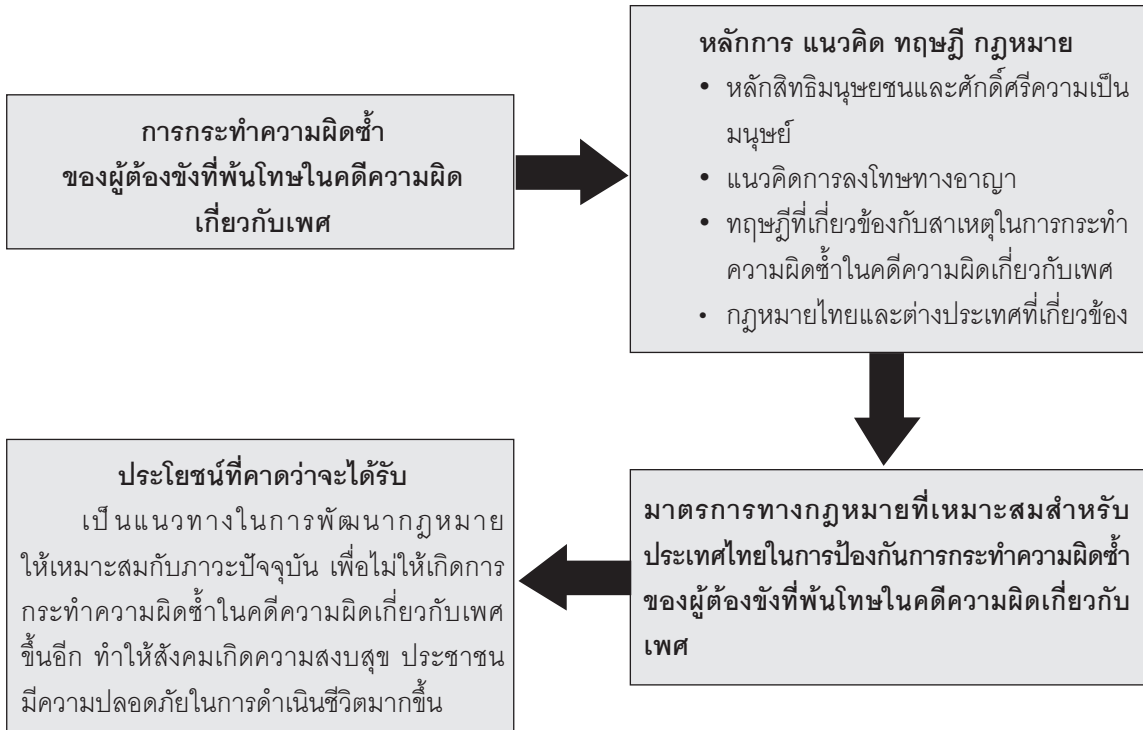
2) ขอบเขตด้านประชากร

การวิจัยเชิงคุณภาพ คือ การสัมภาษณ์เชิงลึก ประชากรประกอบไปด้วย ผู้พิพากษาในศาลยุติธรรม พนักงานอัยการ ทนายความ เจ้าหน้าที่ตำรวจ นักวิชาการ แพทย์ นักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ เจ้าหน้าที่กรมราชทัณฑ์ และเจ้าหน้าที่คุมประพฤติ ส่วนการวิจัยเชิงปริมาณ ประชากรที่ตอบแบบสอบถามจะสุ่มจากประชาชนทั่วไปจำนวน 1,000 คน

3) ขอบเขตด้านพื้นที่การศึกษา

พื้นที่ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือพื้นที่กรุงเทพมหานคร

กรอบแนวคิดการวิจัย

สมมุติฐานการวิจัย

ปัจจุบันประเทศไทยพบการกระทำ ความผิดซ้ำของผู้ต้องขังที่พ้นโทษมาแล้วเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะในคดีความผิดทางเพศ ทำให้สังคมเกิดความไม่สงบสุข ซึ่งมาตรการทางกฎหมายในการป้องกันการกระทำ ความผิดซ้ำของผู้ต้องขังที่พ้นโทษในคดีความผิดเกี่ยวกับเพศในประเทศไทยยังไม่เพียงพอและเหมาะสมกับภาวะปัจจุบัน เมื่อศึกษาเทียบกับต่างประเทศ มาตรการที่มีความเหมาะสมสำหรับบริบทประเทศไทยในการป้องกันการกระทำ ความผิดซ้ำของผู้ต้องขังที่พ้นโทษในคดีความผิดเกี่ยวกับเพศ คือ 1. การเพิ่มโทษประหารชีวิตผู้กระทำความผิด

ฐานข่มขืนกระทำชำเรา กรณีผู้เสียหายได้รับอันตรายสาหัส กรณีข่มขืนเด็กอายุไม่เกิน 15 ปี และกรณีข่มขืนโดยมีพฤติการณ์โหดร้าย 2. การฉีดยาลดฮอร์โมนเพศ 3. การบำบัดผู้กระทำความผิดทางเพศ ต้องมีการแยกผู้กระทำความผิดทางเพศออกจากผู้กระทำความผิดอื่น หรือสร้างเรือนจำเฉพาะผู้กระทำความผิดทางเพศ 4. การขึ้นทะเบียนผู้กระทำความผิดทางเพศ 5. การกำหนดพื้นที่ปลอดภัยสำหรับเด็ก 6. การคุมประพฤติต้องมีการกำหนดเงื่อนไขเฉพาะผู้กระทำความผิดทางเพศ 7. วิธีการเพื่อความปลอดภัย ต้องให้อำนาจศาลกำหนดวิธีการเพื่อความปลอดภัยได้เพิ่มขึ้น

ระเบียบวิธีวิจัย

1. การวิจัยเชิงคุณภาพ ประกอบด้วย

1) การวิจัยเอกสาร

ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลเอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักการ แนวคิด ทฤษฎี กฎหมายไทยและกฎหมายต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลเอกสารในการวิจัยนี้ใช้สังเคราะห์ให้ได้ มาตรการทางกฎหมายที่มีในประเทศไทยและต่างประเทศเพื่อเป็นประเด็นไปสู่การสร้าง ประเด็นสัมภาษณ์เชิงลึกและแบบสอบถาม

2) การสัมภาษณ์เชิงลึก

เก็บรวบรวมข้อมูลเชิงลึกด้วยการ สัมภาษณ์ โดยเลือกผู้ให้ข้อมูลด้วยวิธีการ แบบเจาะจง กล่าวคือ ผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับ กระบวนการยุติธรรม ได้แก่ เจ้าหน้าที่ตำรวจ พนักงานอัยการ ผู้พิพากษาศาลยุติธรรม ทนายความ เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ เจ้าพนักงานคุมประพฤติ นักวิชาการ นักจิตวิทยา นักสิทธิมนุษยชน ใช้วิธีการสัมภาษณ์ตามประเด็นที่ได้ กำหนดไว้ โดยเป็นประเด็นความคิดเห็นต่อ มาตรการทางกฎหมายในการป้องกันการกระทำ ความผิดซ้ำของผู้ต้องขังที่พ้นโทษในคดีความผิด เกี่ยวกับเพศ คือ การเพิ่มโทษความผิดฐานข่มขืน กระทำชำเรา การฉีดยาลดฮอร์โมนเพศ การตัด อวัยวะ การบำบัดผู้กระทำความผิดทางเพศ การขึ้นทะเบียนผู้กระทำความผิดทางเพศ การ กำหนดพื้นที่ปลอดภัยสำหรับเด็ก การคุม ประพฤติ และวิธีการเพื่อความปลอดภัย

2. การวิจัยเชิงปริมาณ

การเก็บข้อมูลเชิงปริมาณใช้เครื่องมือ เป็นแบบสอบถาม โดยเลือกประชากรในเขต

กรุงเทพมหานครที่มีอัตราการเกิดอาชญากรรม ทางเพศสูง (National Statistical Office, 2019) ในกรุงเทพมหานครมีจำนวนประชากรทั้งหมด 5,682,415 คน (Administrative Strategy Division, 2019) เมื่อใช้สูตรคำนวณของเทโร ยามาเน่ (Yamane, 1973) กำหนดระดับความ เชื่อมั่นร้อยละ 95 ค่าระดับความคลาดเคลื่อน ยอมรับได้ไม่น้อยกว่า 5 เปอร์เซ็นต์ หรือที่ระดับ นัยสำคัญ 0.05 สามารถคำนวณจำนวนประชากร ขั้นต่ำที่ควรใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างได้ไม่น้อยกว่า 400 คน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ชัดเจนขึ้น ผู้วิจัย จึงได้เลือกประชากรที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 1,000 คน โดยเป็น ประชากรเพศชาย 500 คน เพศหญิง 500 คน การเลือกประชากรใช้วิธีการ สุ่มตัวอย่างโดยไม่ใช้ความน่าจะเป็น โดยการ เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบโควต้า คือ กำหนด เพศชาย 500 คน และเพศหญิง 500 คน จากนั้น ในแต่กลุ่มจะใช้การเลือกแบบบังเอิญ

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ให้ ตัวแทนผู้วิจัยที่มีความรู้ด้านกฎหมายและ งานวิจัยไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากร กลุ่มตัวอย่าง เนื่องจากเป็นแบบสอบถาม ที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายจึงมีความเป็นไปได้ ที่ประชากรจะไม่เข้าใจความหมายบางข้อของ แบบสอบถาม จึงต้องมีผู้มีความรู้ทางกฎหมายอยู่ ในขณะที่ประชากรตอบแบบสอบถามเพื่ออธิบาย ประเด็นที่ผู้ตอบแบบสอบถามสงสัย ให้ผลของ แบบสอบถามตรงกับความคิดเห็นของประชากร มากที่สุด ในแบบสอบถามจะสอบถามความคิดเห็น ของประชากรว่าเห็นด้วยกับมาตรการทาง กฎหมายในการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำ

ปีที่ 15 ฉบับที่ 1 (มกราคม - มิถุนายน 2563)

ของผู้ต้องขังที่พ้นโทษในแต่ละมาตรการหรือไม่ โดยแยกเป็นเพศหญิงและเพศชาย จากนั้นนำมาแสดงผลเป็นสถิติร้อยละ

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่ได้มาจากการเก็บรวบรวมด้วยการวิจัยเชิงคุณภาพ ที่เป็นการวิจัยเอกสาร การสัมภาษณ์เชิงลึก นำมาสังเคราะห์และวิเคราะห์ร่วมกับข้อมูลเชิงปริมาณ เพื่อให้ได้คำตอบว่ามาตรการทางกฎหมายในการป้องกันการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังที่พ้นโทษ ในคดีความผิดเกี่ยวกับเพศมาตรการใดที่มีความเหมาะสมกับบริบทประเทศไทย

สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัย

1. การประหารชีวิตผู้กระทำความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเรา

หลังจากเกิดคดีข่มขืนน้องการ์ตูน ในปี พ.ศ. 2556 (Turn over the criminal file, 2013) ตามมาด้วยคดีข่มขืนน้องแก้วบนรถไฟ ในปี พ.ศ. 2557 (Daily manager, 2014) เกิดกระแสสังคมในการเรียกร้องให้ประหารชีวิตผู้ข่มขืนกระทำชำเราเพราะไม่ต้องการให้ผู้ที่ออกมาจากเรือนจำมากระทำความผิดซ้ำแล้วซ้ำอีก เมื่อพิจารณาความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา สามารถสรุปแบบกว้างๆ ได้ว่าการที่ศาลจะลงโทษประหารชีวิตได้ในคดีข่มขืนกระทำชำเราผู้เสียหายต้องถึงแก่ความตาย (มาตรา 277 ทวิ) หรือเป็นการข่มขืนกระทำชำเราผู้อื่น หรือเด็กที่มีอายุยังไม่เกิน 15 ปี โดยมีหรือใช้อาวุธปืนหรือวัตถุระเบิด หรือโดยร่วมกระทำความผิดด้วยกัน

อันมีลักษณะเป็นการรวมโทษ จนเป็นเหตุให้ผู้นั้นได้รับอันตรายสาหัส (มาตรา 277 ตี (2)) แต่หากเป็นการข่มขืนกระทำชำเราที่ผู้เสียหายไม่ได้รับอันตรายสาหัส หรือไม่ได้ถึงแก่ความตาย บทลงโทษที่ศาลสามารถลงโทษได้สูงสุด คือ จำคุกไม่เกิน 20 ปี (มาตรา 276 วรรคแรก) หากเป็นการข่มขืนกระทำชำเราบุคคลที่อายุต่ำกว่า 13 ปี ศาลสามารถลงโทษได้สูงสุด คือ จำคุกตลอดชีวิต (มาตรา 277 วรรคสอง) จึงมีประเด็นปัญหาที่ต้องวิเคราะห์ถึงความเหมาะสมของโทษประหารชีวิตในคดีความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 276 มาตรา 277 มาตรา 277 ทวิ และมาตรา 277 ตี ซึ่งในสหรัฐอเมริกาจะสามารถลงโทษประหารชีวิตผู้กระทำความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราได้ เมื่อผู้เสียหายถึงแก่ความตายเท่านั้น เพราะสหรัฐอเมริกาให้ความสำคัญกับเรื่องสิทธิมนุษยชนเป็นอย่างมาก แต่ในประเทศอินเดีย และประเทศจีน หากเป็นการข่มขืนกระทำชำเราเด็ก หรือผู้เสียหายได้รับอันตรายสาหัส หรือเป็นการกระทำที่มีพฤติการณ์โหดร้าย สามารถลงโทษประหารชีวิตผู้ที่ข่มขืนกระทำชำเราได้ ถึงแม้ผู้เสียหายจะไม่ถึงกับความตาย จากที่กล่าวมาจึงมีประเด็นปัญหาที่ต้องวิเคราะห์ถึงความเหมาะสมของโทษประหารชีวิตในคดีความผิดฐานข่มขืนกระทำตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 276 มาตรา 277 มาตรา 277 ทวิ และมาตรา 277 ตี จากการสัมภาษณ์เชิงลึก ประชากรผู้ให้สัมภาษณ์โดยส่วนใหญ่เห็นด้วยที่ประเทศไทยยังควรต้องมีการใช้โทษประหารชีวิตอยู่ โดยเฉพาะในคดีข่มขืนกระทำชำเราที่ผู้เสียหาย

ถึงแก่ความตาย หรือรับอันตรายสาหัส หรือเป็นเด็กที่มีอายุไม่ถึง 15 ปีบริบูรณ์ ซึ่งกฎหมายไทยยังมีบทลงโทษที่ไม่เหมาะสมสอดคล้องกับแบบสอบถามที่ประชากรส่วนใหญ่ร้อยละ 58.70 เห็นว่าบทบัญญัติดังกล่าวยังไม่มีความเหมาะสมและร้อยละ 41.30 เห็นว่าบทบัญญัติดังกล่าวมีความเหมาะสมแล้ว สำหรับผู้วิจัยเห็นว่ากรณีผู้เสียหายถึงแก่ความตายไม่ว่าผู้เสียหายจะเป็นเด็กหรือผู้ใหญ่ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 277 ทวิ (2) และมาตรา 277 ตรี (2) ศาลสามารถลงโทษสูงสุดได้ถึงประหารชีวิต กฎหมายบัญญัติไว้มีความเหมาะสมดีแล้ว ส่วนกรณีข่มขืนกระทำชำเราจนผู้เสียหายได้รับอันตรายสาหัส หรือกรณีข่มขืนเด็กที่อายุยังไม่ถึง 15 ปีบริบูรณ์ และการข่มขืนกระทำชำเราที่มีพฤติการณ์โหดร้าย ไม่มีการบัญญัติกฎหมายให้ลงโทษประหารชีวิตได้ ทั้ง ๆ ที่พฤติการณ์ผู้กระทำความผิดอาจมีความรุนแรงโหดร้ายผิดปกติมนุษย์สมควรลงโทษประหารชีวิตแต่กฎหมายไม่ให้อำนาจศาลสามารถใช้ดุลพินิจลงโทษประหารชีวิตได้

ผลการวิจัยจึงสรุปได้ว่าบทลงโทษความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราในประเทศไทยจึงยังไม่มี ความเหมาะสม ต้องมีการเพิ่มโทษประหารชีวิตกรณีข่มขืนกระทำชำเราจนผู้เสียหายได้รับอันตรายสาหัส หรือกรณีข่มขืนเด็กที่อายุยังไม่ถึง 15 ปีบริบูรณ์ และเพิ่มบทบัญญัติกฎหมายการข่มขืนที่มีพฤติการณ์โหดร้ายให้มีโทษสามารถประหารชีวิตได้

2. การฉีดยาลดฮอร์โมนเพศ

การฉีดยาลดฮอร์โมนเพศเป็นการ ฉีดยาไปยังฮอร์โมนเทสโทสเตอโรน (Testosterone)

เพื่อลดความต้องการทางเพศ มาตรการนี้มีใช้ในต่างประเทศแต่ไม่มีการใช้ในประเทศไทย โดยมีทั้งฝ่ายที่สนับสนุนและคัดค้าน ฝ่ายที่คัดค้านเห็นว่ามาตรการนี้ขัดกับหลักสิทธิมนุษยชน ละเมิดศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ เป็นการลงโทษที่ทารุณโหดร้าย ฝ่ายที่สนับสนุนเห็นว่าวิธีการนี้เป็นการบำบัดรักษาเพราะผู้กระทำความผิดทางเพศ อาจกระทำความผิดทางเพศเพราะป่วยทางจิต หรือชีวเคมีบกพร่อง คือมีฮอร์โมนเพศมากเกินไป จึงมีประเด็นปัญหาที่ต้องวิเคราะห์ว่ามาตรการ ฉีดยาลดฮอร์โมนเพศเป็นการบำบัดรักษาหรือ การลงโทษ จากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้สัมภาษณ์ มีความเห็นแยกเป็นสองฝ่าย คือ ฝ่ายที่เห็นว่าเป็นการบำบัดรักษา และฝ่ายที่เห็นว่าเป็นการลงโทษ ซึ่งผลของแบบสอบถามประชากรเห็นว่าการใช้ยาลดฮอร์โมนเพศเป็นการบำบัดรักษา ร้อยละ 18.90 เป็นการลงโทษที่ทารุณโหดร้าย หรือผิดปกติ ร้อยละ 42.70 และเห็นว่าไม่เป็นการลงโทษที่ทารุณโหดร้าย ผิดปกติร้อยละ 38.40 สำหรับผู้วิจัยเห็นว่าการฉีดยาลดฮอร์โมนเพศเป็นการลงโทษไม่ได้เป็นการบำบัดรักษาแต่เป็นการลงโทษ ตรงกับแนวคิดของการลงโทษที่ไม่ต้องให้ผู้กระทำความผิดยินยอม ศาลก็สามารถสั่งลงโทษได้ ส่วนในประเด็นที่ว่า การฉีดยาลดฮอร์โมนเพศเป็นการลงโทษที่ทารุณโหดร้าย ขัดกับสิทธิมนุษยชน ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หรือไม่นั้น ผู้วิจัยเห็นว่าการลงโทษด้วยการ ฉีดยาลดฮอร์โมนเพศไม่ขัดกับหลักการดังกล่าว เพราะผู้ที่กระทำความผิดทางเพศเป็นผู้ที่กระทำ ละเมิดต่อผู้อื่นก่อน การที่ผู้กระทำความผิดทางเพศ

จะถูกลงโทษจึงมีความชอบธรรม เป็นการแก้แค้นทดแทนตามวัตถุประสงค์การลงโทษ ซึ่งการฉีดยาลดฮอร์โมนเพศไม่ได้ทำให้ผู้กระทำความผิดทางเพศทรนหรือเจ็บป่วย แต่เป็นการหยุดฮอร์โมนในร่างกายไม่ให้มีมากเกินไปเพื่อป้องกันไม่ให้ผู้กระทำความผิดทางเพศกระทำความผิดซ้ำ ซึ่งหากผู้กระทำความผิดทางเพศหยุดฉีดยาลดฮอร์โมนเพศก็จะสามารถกลับมาเป็นปกติได้ (Sitpahul, 2019) มาตรการดังกล่าวจึงไม่ถือว่าเป็นเรื่องผิดปกติที่มนุษย์ไม่ควรปฏิบัติต่อกัน ประกอบกับการฉีดยาลดฮอร์โมนเพศเป็นมาตรการที่มีการใช้ทั้งในสหรัฐอเมริกา และในยุโรป รวมไปถึงสาธารณรัฐเกาหลี ซึ่งอยู่ในแถบเอเชีย มีการใช้มาตรการดังกล่าวด้วยเช่นกัน เห็นได้ว่าประเทศที่มีการใช้วิธีการฉีดยาลดฮอร์โมนเพศเป็นประเทศที่ได้รับการยอมรับว่ามีความเจริญก้าวหน้ามากกว่าประเทศไทยรวมถึงให้ความสำคัญกับสิทธิ เสรีภาพของประชาชนเป็นอย่างมาก แต่ประเทศเหล่านี้ก็ยังมี การฉีดยาลดฮอร์โมนเพศ แสดงว่าการฉีดยาลดฮอร์โมนเพศเป็นแนวทางหนึ่ง ซึ่งได้รับการยอมรับในการแก้ไขปัญหาการกระทำความผิดซ้ำทางเพศ นอกจากนี้กระแสสังคม มีการเรียกร้องให้หาวิธีการที่มากกว่าการจำคุก จึงเป็นสิ่งที่สังคมยอมรับได้ การฉีดยาลดฮอร์โมนเพศจึงเป็นการลงโทษที่ไม่ทารุณโหดร้าย ขัดกับสิทธิมนุษยชน ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ส่วนในประเด็นที่ว่า การฉีดยาลดฮอร์โมนเพศมีความเหมาะสมที่จะนำมาใช้ในประเทศไทยหรือไม่ จากการสัมภาษณ์เชิงลึก ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการนำมาตรการดังกล่าว

มาใช้ในประเทศไทย ซึ่งตรงกับผลของแบบสอบถามที่ประชากรเห็นว่าการฉีดยาลดฮอร์โมนเพศมีความเหมาะสมที่จะนำมาใช้ในประเทศไทย ร้อยละ 68.90 และประชากรร้อยละ 31.10 ไม่เห็นด้วยที่จะนำมาใช้ในประเทศไทย สำหรับผู้วิจัยเห็นว่าการฉีดยาลดฮอร์โมนเพศมีความเหมาะสมที่จะนำมาใช้ในประเทศไทย เพราะเป็นมาตรการที่ป้องกันไม่ให้ผู้กระทำความผิดทางเพศกระทำความผิดซ้ำได้ และการที่ผู้กระทำความผิดทางเพศไม่ต้องไปอยู่ในเรือนจำ ทำให้ผู้กระทำความผิดทางเพศสามารถกลับคืนสู่สังคมได้ง่าย ไม่ต้องถูกตีตราหรือตราหน้าว่าเป็นคนชู้ชู้ ซึ่งจากทฤษฎีตีตราหรือทฤษฎีตราหน้า หากผู้กระทำความผิดทางเพศสามารถกลับคืนสู่สังคมได้ มีโอกาสที่จะกลับตัวได้และไม่กลับไปกระทำความผิดซ้ำ

ผลการวิจัยจึงสรุปได้ว่าการฉีดยาลดฮอร์โมนเพศมีความเหมาะสมที่จะนำมาใช้ในประเทศไทย

3. การตัดอณฑะ

การตัดอณฑะเป็นมาตรการทางกฎหมายมาตรการหนึ่งที่น่ามาใช้แก้ปัญหาผู้กระทำความผิดซ้ำทางเพศได้ เพราะผู้ที่ถูกตัดอณฑะจะไม่มีความรู้สึกทางเพศอีกต่อไป ในประเด็นที่ว่า การตัดอณฑะมีความเหมาะสมที่จะนำมาใช้ในประเทศไทยหรือไม่ จากการสัมภาษณ์เชิงลึก ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่เห็นว่าการตัดอณฑะไม่มีความเหมาะสมที่จะนำมาใช้ในประเทศไทย ส่วนผลของแบบสอบถามประชากรร้อยละ 68.80 เห็นว่าการตัดอณฑะมีความเหมาะสมที่จะนำมาใช้ในประเทศไทย

ประชากรร้อยละ 31.20 เห็นว่าการตัดอวัยวะ
 ไม่มีความเหมาะสมที่จะนำมาใช้ในประเทศไทย
 การที่ผลของแบบสอบถามเห็นว่าการตัดอวัยวะ
 มีความเหมาะสมที่จะนำมาใช้ในไทยนั้น
 น่าจะเกิดจากการที่ประชากรเห็นข่าวการข่มขืน
 กระทำซ้ำเราทุกวัน จนเป็นสาเหตุให้เกิดความ
 โกรธแค้นและอยากลงโทษด้วยวิธีการรุนแรง
 ที่ให้สาสมกับการกระทำความผิด สำหรับผู้วิจัย
 เห็นว่าการตัดอวัยวะยังไม่มีความเหมาะสมที่จะ
 นำมาใช้ในประเทศไทย เพราะการตัดอวัยวะ
 เป็นการลงโทษที่ทารุณโหดร้าย เป็นการทำร้าย
 ร่างกายขัดกับหลักสิทธิมนุษยชนและศักดิ์ศรี
 ความเป็นมนุษย์ซึ่งมีหลักว่ามนุษย์ทุกคนเกิดมา
 มีสิทธิ เสรีภาพเท่ากัน ดังนั้นการปฏิบัติต่อกัน
 ของผู้คนในสังคมจึงต้องเคารพความเป็นมนุษย์
 ห้ามทำร้ายร่างกาย ทรมานอย่างโหดร้าย หรือ
 กระทำการใด ๆ ที่ถือเป็นการเหยียดหยาม
 ความเป็นมนุษย์ เช่นเดียวกับที่รัฐธรรมนูญ
 แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 บัญญัติ
 ไว้ในมาตรา 28 วรรคท้ายว่า “การทรมาน
 ทารุณกรรม หรือการลงโทษด้วยวิธีการโหดร้าย
 หรือไร้มนุษยธรรมจะกระทำมิได้” หากนำการ
 ตัดอวัยวะมาใช้ลงโทษ แล้วปล่อยให้ผู้กระทำ
 ความผิดไป อาจทำให้เกิดผลร้ายมากกว่าผลดี
 เพราะวิธีการลงโทษแบบนี้เป็นการลงโทษแบบ
 แก้แค้นทดแทนแต่ไม่สามารถปรับปรุงหรือ
 ฟื้นฟูจิตใจผู้กระทำความผิดได้ และอาจส่งผลให้
 ผู้กระทำความผิดอาจเกิดความแค้นและกลับไป
 แก้แค้น หรือมีพฤติกรรมที่เลวร้ายกว่าเดิม
 เนื่องจากในสังคมไทยผู้ชายยังให้ความสำคัญ
 กับเรื่องศักดิ์ศรี การโดนตัดอวัยวะทำให้สูญเสีย

ศักดิ์ศรีความเป็นชายจนอาจเกิดความคิดชั่วร้าย
 ต่อต้านสังคมมากขึ้น โดยไปกระทำความผิด
 อย่างอื่นที่รุนแรงมากขึ้นนั่นเอง

ผลการวิจัยจึงสรุปได้ว่าการตัดอวัยวะ
 ยังไม่มีความเหมาะสมที่จะนำมาใช้ในประเทศไทย

4. การบำบัดผู้กระทำความผิดทางเพศ

ผู้ต้องขังโดยที่อยู่ในเรือนจำจะถูก
 บังคับให้เข้าโปรแกรมบำบัดผู้กระทำความผิด
 ทางเพศ ซึ่งโปรแกรมบำบัดในประเทศไทยและ
 ต่างประเทศ คือ สหรัฐอเมริกา และสหราชอาณาจักร
 ลักษณะของโปรแกรมไม่ได้มีความ
 แตกต่างกันมากนัก และมีวิธีการในการบำบัด
 คล้ายกันที่จำแนกผู้กระทำความผิดตามฐาน
 ความผิดต่าง ๆ แต่แตกต่างกันที่โปรแกรม
 บำบัดในต่างประเทศมีการแยกผู้กระทำความผิด
 ทางเพศออกไป หรือมีเรือนจำเฉพาะผู้กระทำ
 ความผิดทางเพศ จึงมีประเด็นปัญหาที่ต้อง
 วิเคราะห์ว่าผู้กระทำความผิดทางเพศที่ผ่าน
 โปรแกรมการบำบัดในเรือนจำจะช่วยลดการ
 กระทำความผิดซ้ำทางเพศได้หรือไม่นั้น จากการ
 สัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่เห็น
 ว่าโปรแกรมบำบัดผู้กระทำความผิดทางเพศ
 เป็นโปรแกรมที่ออกแบบมาโดยผู้เชี่ยวชาญ
 เพื่อไม่ให้ผู้กระทำความผิดทางเพศกลับไป
 กระทำความผิดซ้ำ และสามารถกลับไปดำเนินชีวิต
 ตามปกติได้ โปรแกรมบำบัดผู้กระทำความผิด
 ทางเพศในเรือนจำจึงมีความสมบูรณ์ในระดับหนึ่ง
 แต่ผู้กระทำความผิดได้ถูกหล่อหลอมมาจาก
 สถาบันทางสังคม หรือสภาพแวดล้อมมาเป็น
 เวลานาน การแก้ไขในเรือนจำเพียงระยะเวลาสั้น ๆ
 จึงเป็นเรื่องที่ยากลำบาก อีกทั้งสภาวะแวดล้อม

ในเรือนจำมีนักโทษล้นคุก สภาพแวดล้อมในเรือนจำในการแก้ไขบำบัดผู้กระทำความผิดจึงยังไม่ได้มีความพร้อม จากแบบสอบถามประชากรในประเด็นว่าผู้กระทำความผิดทางเพศที่ผ่านโปรแกรมการบำบัดในเรือนจำจะช่วยลดการทำความผิดซ้ำทางเพศได้หรือไม่นั้น ประชากรร้อยละ 59.80 เห็นว่าช่วยลดการกระทำผิดซ้ำทางเพศได้น้อย ร้อยละ 27.60 เห็นว่าช่วยลดการกระทำผิดซ้ำทางเพศได้มาก ร้อยละ 12.60 เห็นว่าไม่ช่วยลดการกระทำผิดซ้ำทางเพศสำหรับผู้วิจัยเห็นว่า โปรแกรมการบำบัดผู้กระทำความผิดทางเพศในเรือนจำมีวิธีการที่เหมาะสมดีแล้ว แต่มีปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ของโปรแกรม คือ

1. ปริมาณนักโทษที่ล้นเรือนจำ ทำให้เจ้าหน้าที่ไม่สามารถดูแลนักโทษได้ทั่วถึง การบำบัดจึงไม่ได้ผล
2. สภาพแวดล้อมความเป็นอยู่ในเรือนจำที่มีสถานที่และบรรยากาศไม่เหมาะสมแก่การแก้ไขฟื้นฟู
3. การที่ไม่แยกผู้ต้องขังทางเพศออกจากคดีอื่น ๆ ทำให้ผู้ต้องขังในคดีความผิดทางเพศเรียนรู้พฤติกรรมจากอาชญากรอื่น ๆ
4. ภูมิหลังของผู้กระทำความผิดทางเพศ
5. สภาพแวดล้อมหลังจากพ้นโทษ หากผู้กระทำความผิดกลับไปสู่สังคมแบบเดิม ก็เกิดการกระทำผิดซ้ำอีก

ซึ่งการแก้ไขปัญหาดังกล่าวนั้น ต้องมีการแยกผู้กระทำความผิดทางเพศออกจากผู้กระทำความผิดอื่น หรือการสร้างเรือนจำเฉพาะผู้กระทำความผิดทางเพศเหมือนในต่างประเทศ

จะส่งผลให้การบำบัดผู้กระทำความผิดทางเพศในเรือนจำได้ผลดีขึ้น เพราะผู้กระทำความผิดทางเพศจะอยู่แยกเป็นสัดส่วน ไม่ต้องไปเรียนรู้พฤติกรรมอาชญากรจากในเรือนจำที่อาจทำให้ผู้กระทำความผิดมีพฤติกรรมเลวร้ายขึ้น และหากมีเรือนจำเฉพาะผู้กระทำความผิดทางเพศ จะทำให้การบริหารจัดการ รวมไปถึงการดูแลนักโทษง่ายขึ้น ผู้กระทำความผิดจะได้รับการบำบัดที่เหมาะสมกับผู้กระทำความผิดทางเพศโดยตรง ส่งผลให้การบำบัดมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ผลการวิจัยสรุปได้ว่าการบำบัดผู้กระทำความผิดทางเพศ ต้องมีการแยกผู้กระทำความผิดทางเพศออกจากผู้กระทำความผิดอื่นหรือสร้างเรือนจำเฉพาะผู้กระทำความผิดทางเพศ

5. การขึ้นทะเบียนผู้กระทำความผิดทางเพศ

การขึ้นทะเบียนผู้กระทำความผิดทางเพศ เป็นมาตรการทางกฎหมายมีวัตถุประสงค์เพื่อติดตามผู้กระทำความผิดทางเพศที่ออกมาจากเรือนจำไม่ให้ผู้กระทำความผิดทางเพศกลับไปกระทำความผิดซ้ำ โดยผู้กระทำความผิดทางเพศจะต้องไปรายงานตัวตามระยะเวลาที่กำหนด และแจ้งถิ่นที่อยู่ของตนต่อเจ้าหน้าที่ซึ่งถิ่นที่อยู่ของผู้กระทำความผิดทางเพศนั้น ประชาชนทั่วไปสามารถตรวจสอบได้ เพื่อให้สาธารณชนระมัดระวังตัวหากในถิ่นที่อยู่ของตนมีผู้กระทำความผิดทางเพศอาศัยอยู่ สำหรับในประเทศไทยยังไม่มีการใช้มาตรการนี้แบบเป็นรูปธรรม แต่มีการเรียกร้องจากสังคมไทยให้มีการนำมาตรการดังกล่าวมาใช้ด้วยเช่นกัน โดยแนวนโยบายของกองบังคับการปราบปราม

การคุ้มครอง (ปคม.) ได้มีการสั่งให้ติดตามผู้กระทำความผิดฐานทางเพศฐานข่มขืนกระทำชำเราที่ได้รับโทษครบแล้วออกมาจากเรือนจำ โดยให้เจ้าหน้าที่ตำรวจเข้าไปตรวจสอบถิ่นที่อยู่ หลังจากออกจากเรือนจำเพื่อมาลงข้อมูลในระบบติดตามบุคคลพ้นโทษ ซึ่งผลของการใช้โปรแกรมดังกล่าวทำให้สามารถตามจับผู้กระทำความผิดได้ แต่ก็มี การต่อต้านจากบุคคลพ้นโทษว่าเป็นการละเมิดสิทธิเพราะบุคคลพ้นโทษถือว่าเป็นผู้ที่ได้โทษครบ หรือขอใช้สิ่งที่กระทำไปแล้ว ควรได้เริ่มต้นชีวิตใหม่ (Puprasert, 2019) จึงมี ปัญหาที่ต้องวิเคราะห์หว่ามาตรการนี้มีความเหมาะสมที่จะนำมาใช้ในประเทศไทยหรือไม่ จากการสัมภาษณ์เชิงลึกประชากรผู้ให้สัมภาษณ์ มีความเห็นแยกเป็นสองฝ่าย คือ ฝ่ายที่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยในการนำมาตราการขึ้นทะเบียนผู้กระทำความผิดทางเพศมาใช้ในประเทศไทย ส่วนผลของแบบสอบถามประชากรร้อยละ 68.80 เห็นว่าการขึ้นทะเบียนผู้กระทำความผิดทางเพศมีความเหมาะสมที่จะนำมาใช้ใน ประเทศไทย ประชากรร้อยละ 31.20 เห็นว่าไม่มีความเหมาะสมที่จะนำมาใช้ใน ประเทศไทย สำหรับผู้วิจัยเห็นว่าการขึ้นทะเบียนผู้กระทำความผิดทางเพศมีความเหมาะสมที่จะนำมาใช้ใน ประเทศไทย เพราะปัญหาการกระทำความผิดทางเพศยังเป็นปัญหาใหญ่ของสังคม ซึ่งรัฐยังไม่มี การออกมาตรการทางกฎหมายใด ๆ มาเพื่อแก้ไขปัญหาเรื่องนี้ อย่างจริงจัง การขึ้นทะเบียนผู้กระทำความผิดทางเพศได้รับการรับรองเป็นกฎหมายในหลาย ๆ ประเทศ จึงมีความเหมาะสมที่จะนำมาใช้ใน ประเทศไทย โดยเฉพาะเมื่อประเทศไทยก็เริ่มมีการนำมา

ปฏิบัติแล้ว แต่ยังเกิดปัญหาในทางปฏิบัติเพราะ การติดตามบุคคลพ้นโทษไม่ได้มีการบัญญัติเป็นกฎหมาย จึงเป็นการละเมิดสิทธิ เสรีภาพของผู้พ้นโทษ แต่หากมองว่าการติดตามผู้กระทำความผิดทางเพศเป็นการปกป้องสังคม ผู้กระทำความผิดทางเพศจะเกรงกลัวว่ามีการติดตามจากเจ้าหน้าที่ตำรวจทำให้ไม่กล้ากระทำความผิดอีก ซึ่งเป็นผลประโยชน์ของสังคม

ผลการวิจัยสรุปได้ว่ามาตรการขึ้นทะเบียนผู้กระทำความผิดทางเพศจึงมีความเหมาะสมที่จะนำมาใช้ใน ประเทศไทย

6. การกำหนดพื้นที่ปลอดภัยสำหรับเด็ก

การกำหนดพื้นที่ปลอดภัยสำหรับเด็กเป็นมาตรการทางกฎหมายที่มีไว้เพื่อคุ้มครองเด็กจากผู้กระทำความผิดทางเพศ การกำหนดพื้นที่ปลอดภัยสำหรับเด็กเป็นการห้ามผู้ที่มีประวัติอาชญากรรมทางเพศเข้าไปในพื้นที่ที่มีเด็กอยู่จำนวนมาก เพราะอาจจะมีโอกาสก่อเหตุร้ายขึ้นได้ ในสหรัฐอเมริกา มีการใช้มาตรการนี้ในหลายมลรัฐ โดยห้ามบุคคลซึ่งอยู่ในระหว่างการถูกดำเนินคดีในฐานความผิดเกี่ยวกับเพศ และบุคคลซึ่งมีประวัติการรับโทษในคดีความผิดเกี่ยวกับเพศ เข้าไปยังสถานที่ซึ่งได้ประกาศเป็นเขตปลอดภัยสำหรับเด็ก รวมไปถึงการห้ามประกอบอาชีพในบริเวณดังกล่าว โดยหากมีความจำเป็นต้องเข้าไปในสถานที่ดังกล่าวต้องขอ อนุญาตเป็นครั้ง ๆ ไป สำหรับในประเทศไทย ยังไม่มีการกำหนดพื้นที่ปลอดภัยสำหรับเด็ก เหมือนเช่นในต่างประเทศ แต่ศาลสามารถสั่งวิธีการเพื่อความปลอดภัย คือ การห้ามเข้าเขต

ปีที่ 15 ฉบับที่ 1 (มกราคม - มิถุนายน 2563)

กำหนดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 44 และห้ามประกอบอาชีพบางอย่างไว้ในประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 50 จากบทบัญญัติวิธีการเพื่อความปลอดภัยดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าการห้ามเข้าเขตกำหนดของไทยจะมีความแตกต่างจากของสหรัฐอเมริกาตรงที่ว่าของไทยนั้นศาลจะต้องพิจารณาสั่งห้ามเป็นรายบุคคล โดยศาลต้องพิจารณาสถานที่เอง ซึ่งหากศาลใช้วิธีนี้โดยส่วนใหญ่จะห้ามสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับผู้เสียหายนั่นเอง เพื่อไม่ให้ผู้กระทำความผิดติดตามผู้เสียหาย ส่วนการห้ามประกอบอาชีพของไทยจะมีลักษณะเป็นการห้ามเฉพาะบุคคลเช่นกัน โดยศาลจะพิจารณาความเหมาะสมเป็นรายบุคคล และจะห้ามเป็นบางอาชีพเท่านั้น ไม่ได้ใช้เกณฑ์พื้นที่เป็นตัวกำหนดเหมือนเช่นในสหรัฐอเมริกาที่จะห้ามทำทุกอาชีพภายในเขตที่กำหนดไว้ ในประเด็นความเหมาะสมของการนำมาตรการนี้มาใช้ในประเทศไทยนั้น ประชากรผู้ให้สัมภาษณ์มีความเห็นแยกเป็นสองฝ่าย คือ ฝ่ายที่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วย จากแบบสอบถามประชากรร้อยละ 80.10 เห็นว่ามาตรการกำหนดพื้นที่ปลอดภัยมีความเหมาะสมที่จะนำมาใช้ในประเทศไทย ประชากรร้อยละ 19.90 เห็นว่ามาตรการกำหนดพื้นที่ปลอดภัยสำหรับเด็กไม่มีความเหมาะสมที่จะนำมาใช้ในประเทศไทย สำหรับผู้วิจัยเห็นว่มาตรการกำหนดพื้นที่ปลอดภัยสำหรับเด็กมีความเหมาะสมที่จะนำมาใช้ในประเทศไทย เพราะโดยส่วนใหญ่เหยื่อที่มักถูกล่วงละเมิดทางเพศจะเป็นเด็ก ซึ่งประเทศไทยยังขาดมาตรการพิเศษเฉพาะเพื่อคุ้มครองเด็ก โดยหาก

นำมาตรการการกำหนดพื้นที่ปลอดภัยสำหรับเด็กมาใช้ต้องมีการเปิดเผยข้อมูลผู้กระทำความผิดทางเพศให้สาธารณชนทราบเช่นเดียวกัน หรือต้องใช้ร่วมกับมาตรการขึ้นทะเบียนผู้กระทำความผิดทางเพศ เพราะหากให้เป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่รัฐในการตรวจสอบนั้นมีความเป็นไปได้ น้อยมากที่เจ้าหน้าที่จะสามารถป้องกันผู้กระทำความผิดทางเพศทั้งหมดได้โดยอาจจะพิจารณาเปิดเผยเฉพาะผู้ที่เกี่ยวข้อง เช่น หากห้ามเข้าไปในสถานศึกษา ประวัติของผู้ก่ออาชญากรรมทางเพศก็ควรจะต้องถูกส่งไปให้ทางโรงเรียน บริษัทรักษาความปลอดภัย เพื่อให้ครู อาจารย์ พนักงานรักษาความปลอดภัยคอยสังเกตว่ามีบุคคลเหล่านี้เข้ามาในเขตโรงเรียนหรือไม่ ซึ่งจะช่วยป้องกันการกระทำความผิดซ้ำได้มาก

ผลการวิจัยสรุปได้ว่ามาตรการกำหนดพื้นที่ปลอดภัยสำหรับเด็กมีความเหมาะสมที่จะนำมาใช้ในประเทศไทย

7. การคุมประพฤติผู้กระทำความผิดทางเพศ

ปัจจุบันในประเทศไทยมาตรการคุมประพฤติ จะใช้กับบุคคลที่ศาลรอการลงโทษ หรือรอกำหนดโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 และบุคคลที่พ้นโทษออกมาจากเรือนจำก่อนกำหนดโดยได้รับการพักโทษ หรือลดโทษตามระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการจำแนกลักษณะผู้ต้องขัง และการแยกคุมขัง การเลื่อนหรือลดชั้นนักโทษเด็ดขาด การลดวันต้องโทษจำคุก และการพักการลงโทษ พ.ศ. 2559 เงื่อนไขการคุมประพฤติในกรณีตามมาตรา 56 นั้นอยู่ในอำนาจศาลที่จะ

พิจารณา แต่การพักโทษหรือลดโทษอยู่ในอำนาจของกรมราชทัณฑ์ที่จะพิจารณา โดยเงื่อนไขในการคุมประพฤติของทั้งสองกรณีจะมีลักษณะคล้ายกัน เช่น ต้องรายงานตัวต่อเจ้าหน้าที่ตามกำหนดเวลา ห้ามเสพสิ่งเสพติดหรือดื่มแอลกอฮอล์ เป็นต้น ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับในมลรัฐจอร์เจีย สหรัฐอเมริกาจะพบว่าประเทศไทยไม่ได้มีการบัญญัติเงื่อนไขพิเศษเฉพาะผู้กระทำความผิดทางเพศไว้เหมือนเช่นในมลรัฐจอร์เจีย ที่มีการบัญญัติเงื่อนไขพิเศษไว้โดยเฉพาะโดยเฉพาะเพื่อปกป้องผู้เยาว์ เช่น ห้ามออกเดทหรือแต่งงานกับบุคคลที่มีบุตรอายุต่ำกว่า 18 ปีโดยไม่รับอนุญาต ห้ามติดต่อกับเด็กหรือเข้าร่วมกิจกรรมที่มีเด็กอายุต่ำกว่า 18 ปีเข้าร่วม จึงมีปัญหาที่ต้องนำมาวิเคราะห์ว่ามาตรการคุมประพฤติในประเทศไทยมีความเหมาะสมหรือไม่ จากการสัมภาษณ์เชิงลึกประชากรผู้ให้สัมภาษณ์มีความเห็นแยกเป็นสองฝ่ายทั้งฝ่ายที่เห็นว่าเป็นเหมาะสมแล้ว และฝ่ายที่เห็นว่ายังไม่มีความเหมาะสม จากแบบสอบถามความคิดเห็นประชากรต่อความเหมาะสมของเงื่อนไขการคุมประพฤติในการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำในคดีความผิดเกี่ยวกับเพศตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 ประชากรร้อยละ 41.10 เห็นว่าเงื่อนไขการคุมประพฤติมีความเหมาะสมดีแล้ว ประชากรร้อยละ 59.00 เห็นว่าเงื่อนไขการคุมประพฤตินี้ยังไม่มีความเหมาะสม ส่วนความคิดเห็นประชากรต่อความเหมาะสมของเงื่อนไขการคุมประพฤติในการพักโทษหรือลดโทษในการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำในคดีความผิดเกี่ยวกับเพศนั้น ประชากรร้อยละ 34.00

เห็นว่าเงื่อนไขการคุมประพฤติในการพักโทษหรือลดโทษมีความเหมาะสมดีแล้ว ประชากรร้อยละ 66.00 เห็นว่าเงื่อนไขการคุมประพฤติไม่มีความเหมาะสม สำหรับผู้วิจัยเห็นว่าเงื่อนไขการคุมประพฤติในประเทศไทยยังไม่มีความเหมาะสม เพราะระบบการคุมประพฤติในประเทศไทยยังไม่สามารถควบคุมตรวจสอบผู้กระทำความผิดทางเพศได้จริง อีกทั้งผู้ที่กระทำความผิดเมื่อพ้นโทษแล้วออกมาจากเรือนจำก็ไม่มีกำหนดเงื่อนไขให้ต้องคุมประพฤติอีก จึงเป็นการง่ายที่ผู้กระทำความผิดทางเพศจะกลับไปกระทำความผิดซ้ำ ซึ่งการกระทำความผิดทางเพศส่วนหนึ่งเกิดจากสิ่งเร้า เช่น พวกที่ชอบชมข่มขืนเด็ก หากไม่มีการกำหนดเงื่อนไขห้ามเข้าใกล้เด็กเมื่อสามารถกลับไปอยู่ในสังคมแบบเดิมได้ ก็มีโอกาที่จะกลับไปกระทำความผิดซ้ำได้ง่ายขึ้น การนำมาตรการขึ้นทะเบียนผู้กระทำความผิดทางเพศมาใช้ร่วมกับการคุมประพฤติและกำหนดเงื่อนไขพิเศษเฉพาะผู้กระทำความผิดทางเพศขึ้นมาเหมือนเช่นในต่างประเทศ จึงเป็นแนวทางที่น่าจะป้องกันการกระทำความผิดซ้ำได้จริง

ผลการวิจัยสรุปได้ว่าเงื่อนไขการคุมประพฤติผู้กระทำความผิดทางเพศของไทยยังไม่มีความเหมาะสม ต้องมีการกำหนดเงื่อนไขพิเศษเฉพาะผู้กระทำความผิดทางเพศขึ้นมา

8. วิธีการเพื่อความปลอดภัย

วิธีการเพื่อความปลอดภัย เป็นมาตรการทางกฎหมายที่ใช้เพื่อปกป้องสังคมจากบุคคลที่เป็นอันตรายเพื่อไม่ให้ก่ออาชญากรรมขึ้นในขณะเดียวกันก็เพื่อตัดสินผู้กระทำความผิดด้วยวิธีการเพื่อความปลอดภัยของไทยบัญญัติใน

ปีที่ 15 ฉบับที่ 1 (มกราคม - มิถุนายน 2563)

ประมวลกฎหมายอาญามาตรา 39 เมื่อเปรียบเทียบวิธีการเพื่อความปลอดภัยของประเทศไทยเทียบกับสหราชอาณาจักรจะเห็นได้ว่าวิธีการเพื่อความปลอดภัยของไทยจะจำกัดวิธีการมากกว่าของสหราชอาณาจักร โดยของประเทศไทยมีเพียง 5 มาตรการเท่านั้น แต่ของสหราชอาณาจักรไม่ได้กำหนดวิธีการไว้ตายตัวแต่ให้ศาลสามารถใช้ดุลพินิจได้อย่างอิสระ อีกทั้งถ้าพิจารณาวิธีการเพื่อความปลอดภัยของไทยจะเห็นได้ว่า 4 มาตรการ คือ กักกัน ห้ามเข้าเขตที่กำหนด การควบคุมตัวไว้ในสถานพยาบาล และการประกอบอาชีพบางอย่าง เป็นวิธีการเพื่อความปลอดภัยที่ศาลต้องมีคำพิพากษาลงโทษแล้วจึงจะสามารถใช้มาตรการดังกล่าวได้ มีเพียงการเรียกประกันทัณฑ์บนที่เป็นวิธีการป้องกันล่วงหน้าที่ยังไม่เกิดการกระทำความผิดขึ้นซึ่งเป็นวิธีการที่ศาลสั่งให้วางเงินประกันไว้นั่นเอง โดยศาลสามารถสั่งได้เพียงวิธีเดียวเท่านั้นไม่สามารถสั่งเป็นอย่างอื่นได้ ผิดกับในสหราชอาณาจักรที่ศาลสามารถสั่งได้อย่างอิสระ จากบทกฎหมายวิธีการเพื่อความปลอดภัยดังกล่าวจึงมีประเด็นปัญหาว่าวิธีการเพื่อความปลอดภัยของประเทศไทยมีความเหมาะสมในการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำผู้กระทำความผิดทางเพศหรือไม่ จากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่เห็นว่าวิธีการเพื่อความปลอดภัยควรจะเปิดช่องทางกฎหมายให้ศาลสามารถใช้ดุลพินิจได้ จากแบบสอบถามความคิดเห็นของประชาชนต่อความเหมาะสมของวิธีการเพื่อความปลอดภัยในการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำของผู้ต้องขังในคดีความผิดเกี่ยวกับเพศ

ประชากรร้อยละ 26.70 เห็นว่าวิธีการเพื่อความปลอดภัยมีความเหมาะสมดีแล้ว ประชากรร้อยละ 73.30 เห็นว่าวิธีการเพื่อความปลอดภัยไม่มีความเหมาะสม สำหรับผู้วิจัยเห็นว่าวิธีการเพื่อความปลอดภัยยังไม่มีที่เหมาะสม เพราะวิธีการเพื่อความปลอดภัยของไทยมีการจำกัดไว้เพียงแค่ 5 มาตรการ คือ การกักกัน ห้ามเข้าเขตกำหนด การเรียกประกันทัณฑ์บน การควบคุมตัวไว้ในสถานพยาบาล และการห้ามประกอบอาชีพบางอย่าง ศาลไม่สามารถใช้ดุลพินิจสั่งเป็นอย่างอื่นได้ ซึ่งไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ในภาวะปัจจุบัน และวิธีการเพื่อความปลอดภัยที่เป็นมาตรการป้องกันผู้ที่มีความเสี่ยงที่จะกระทำความผิดก็เห็นได้เช่นเดียวกันว่ากฎหมายของสหราชอาณาจักรให้ดุลพินิจศาลพิจารณาสั่งได้หลายรูปแบบขึ้นกับศาลพิจารณา แต่วิธีพิจารณาเพื่อความปลอดภัยของไทยให้ดุลพินิจศาลเพียงสั่งทำทัณฑ์บนไม่เกิน 50,000 บาท ซึ่งผู้ที่กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศส่วนมากจะมาจากการที่ควบคุมอารมณ์ตนเองไม่ได้ ฉะนั้นขณะกระทำความผิดคงไม่ได้นึกถึงเงินที่ประกันไว้ และหากเทียบกับสิ่งที่ผู้ถูกทำทัณฑ์บนกระทำ สิ่งที่มาร้ายแรงที่สุดอาจเป็นข่มขืนกระทำชำเรา มาตรการป้องกันผู้ที่มีความเสี่ยงจะกระทำความผิดเกี่ยวกับเพศในประเทศไทยจึงยังไม่มีที่เหมาะสมเช่นกัน

ผลการวิจัยสรุปได้ว่าได้ว่าวิธีการเพื่อความปลอดภัยของไทยจึงยังไม่มีที่เหมาะสม ต้องมีการเพิ่มอำนาจให้ศาลสามารถใช้ดุลพินิจในการกำหนดวิธีการเพื่อความปลอดภัยได้เอง

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยสรุปได้ว่า มาตรการที่มีความเหมาะสมสำหรับบริบทประเทศไทย ในการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำของผู้ต้องขังที่พ้นโทษในคดีความผิดเกี่ยวกับเพศ คือ 1. การเพิ่มโทษประหารชีวิตผู้กระทำความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเรา กรณีผู้เสียหายได้รับอันตรายสาหัส กรณีข่มขืนเด็กอายุไม่เกิน 15 ปี และกรณีข่มขืน โดยมีพฤติการณ์โหดร้าย 2. การขังยาลดฮอร์โมนเพศ 3. การบำบัดผู้กระทำความผิดทางเพศ ต้องมีการแยกผู้กระทำความผิดทางเพศออกจากผู้กระทำความผิดอื่น หรือสร้างเรือนจำเฉพาะผู้กระทำความผิดทางเพศ 4. การขึ้นทะเบียนผู้กระทำความผิดทางเพศ 5. การกำหนดพื้นที่ปลอดภัยสำหรับเด็ก 6. การคุมประพฤติต้องมีการกำหนดเงื่อนไขเฉพาะผู้กระทำความผิดทางเพศ 7. วิธีการเพื่อความปลอดภัยต้องให้อำนาจศาลกำหนดวิธีการเพื่อความปลอดภัยได้เพิ่มขึ้น ซึ่งตรงกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่าสมมุติฐานที่ตั้งไว้มีความถูกต้อง

ข้อเสนอแนะ

1. แก้ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 276 มาตรา 277 มาตรา 277 ทวิ โดยเพิ่มโทษประหารชีวิตกรณีข่มขืนกระทำชำเราจนผู้เสียหายได้รับอันตรายสาหัส หรือกรณีข่มขืนเด็กที่อายุยังไม่ถึง 15 ปีบริบูรณ์ และบัญญัติกฎหมายเพิ่มให้การข่มขืนกระทำชำเราที่มีลักษณะเป็นพฤติการณ์โหดร้าย ผิดปกติเป็นความผิดที่มีโทษประหารชีวิตด้วย
2. จัดทำร่างพระราชบัญญัติการขังยาลดฮอร์โมนเพศ พ.ศ. ... เพื่อรองรับการนำมาตรการขังยาลดฮอร์โมนเพศมาใช้ในประเทศไทย
3. จัดทำร่างพระราชบัญญัติการขึ้นทะเบียนผู้กระทำความผิดทางเพศ พ.ศ. ... ขึ้น โดยมีสาระสำคัญประกอบไปด้วย การขึ้นทะเบียนผู้กระทำความผิดทางเพศ การกำหนดพื้นที่ปลอดภัยสำหรับเด็ก และเงื่อนไขการคุมประพฤติผู้กระทำความผิดทางเพศ เพื่อรองรับการนำมาตรการทั้งสามมาใช้ในประเทศไทย
4. แก้ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 39 เพื่อให้ศาลสามารถใช้ดุลพินิจกำหนดวิธีการเพื่อความปลอดภัยได้เอง

REFERENCES

- Administrative Strategy Division. (2019). Bangkok Population Statistics 2017. Retrieved September 2, 2019, from <http://www.bangkok.go.th>. (in Thai)
- Constitution of the Kingdom of Thailand. (2017). Royal Gazette. Issue 134, Chapter 40 a. (in Thai)
- Criminal Code of Thailand. (1956). Royal Gazette. Issue 73, Chapter 95. (in Thai)
- Daily manager. (2014). "Damn Gam - Police - Big Kroft." The rape in the rape on the train Retrieved May 15, 2018, from [Online]. Available: <http://www.manager.co.th/Astweekend/View=9570000078598> (in Thai)

- Ministry of Justice. (2016). Ministry of Justice's Regulation on the Criteria and Method Categorizing Prisoners and Separation of Prisoners, Promotion or Demotion of Prisoners Whose Cases Have Been Finalized, Reduction of Prison Sentences, and Suspension of Sentences. Thailand: The Department of Corrections. (in Thai)
- National Statistical Office. (2019). Criminal case statistics, offenses relating to life, body and sex, classified by offense type by province 2017. Retrieved September 2, 2019, from <http://statbbi.nso.go.th/staticreport/page/sector/th/09.aspx>. (in Thai).
- Puprasert, S. (2019). Deputy Director of the Director, Anti-Trafficking in Person Division. Interview on April 22, 2019. (in Thai)
- Sitpahul, N. (2019). Plastic Surgeon, Department of surgery, Faculty of Medicine Ramathibodi Hospital, Mahidol University. Interview on April 19, 2019. (in Thai)
- Turn over the criminal file. (2013). Confession of erotic murder. 'Nui', serial killer, murdered, raped 'Nong Cartoon' Retrieved May 16, 2018, from <http://www.thairath.co.th/content/389724> (in Thai)
- Yamane, T. (1973). An Introductory Analysis. London: John Weather Hill. Inc.
- .....